

Stk. 1 svarer til kreditkøbslovens § 1, stk. 2, idet det dog efter forslaget ikke længere er en betingelse, at der er givet henstand eller ydet kredit før salgsgenstandens overgivelse til forbrugeren. Reglerne finder således anvendelse, uanset om kreditten er ydet før eller efter salgsgenstandens overgivelse. Derimod stilles der fortsat krav om, at ejendomsforbehold skal være aftalt senest samtidig med overgivelsen til køberen, jf. lovforslagets § 33. Ændringen af definitionen af et kreditkøb får derfor kun betydning for kreditkøb, hvor der ikke er aftalt ejendomsforhold.

Stk. 2 svarer til kreditkøbslovens § 4, stk. 3.

Til § 6

Bestemmelsen svarer til kreditkøbslovens § 2, idet *stk. 1* dog har undergået en sproglig omformulering. Der er med den ændrede formulering ikke tilsigtet nogen realitetsændring.

Til § 7

Bestemmelsen indeholder regler om lovens fravigelighed. Bortset fra § 48, der finder anvendelse i ikke-forbrugerkøb, kan lovens regler ikke fraviges ved forudgående aftale. Dette svarer til retstilstanden efter kreditkøbslovens § 6.

Til kapitel 2

Kapitlet indeholder regler om kreditgivers oplysningspligt over for forbrugeren i forbindelse med indgåelse af kreditaftaler.

Til § 8

Bestemmelsen svarer til direktivets art. 4, stk. 1, og medfører en forpligtelse for kreditgiver til at oprette en skriftlig aftale om kreditten. Dansk ret indeholder ikke noget generelt krav om, at aftaler skal oprettes skriftligt, men kreditkøbslovens § 8, stk. 2, stiller indirekte et krav herom for så vidt angår forbrugerkøb, der ikke er kontokøb, og hvor kreditkøbsprisen overstiger 1.000 kr. Det samme gælder for kontoaftaler, jf. kreditkøbslovens § 32. Selv om der ikke formelt stilles krav om oprettelse af en skriftlig aftale, er det dog i praksis som oftest nødvendigt af bevismæssige grunde. Der indgås næppe i dag mundtlige kreditaftaler, og i hvert fald ikke i noget nævneværdigt omfang, hvorfor bestemmelsen ikke vil medføre den store ændring i forhold til gældende praksis.

Kravet om, at kreditaftalen skal oprettes skriftligt, er efter forslaget ikke en gyldighedsbetingelse. En mundtlig kreditaftale er således ikke i sig selv ugyldig.

Som noget nyt skal der endvidere oplyses om aftalens øvrige væsentlige vilkår. Heller ikke denne bestemmelse kan anses for nogen væsentlig ændring i forhold til gældende praksis. Det vil således være vanskeligt at anse et væsentligt vilkår for aftalt, hvis det ikke fremgår af en skriftlig aftale.

Stk. 2 svarer til kreditkøbslovens § 8, stk. 2, idet reglen dog nu gælder for alle kreditaftaler, der er omfattet af loven.

Til § 9

Bestemmelsen omhandler *kreditaftaler med fast lånebeløb* og pålægger kreditgiver at give forbrugeren en række oplysninger om den tilbudte kredit. Oplysningerne skal gives ved aftalens indgåelse og skal fremgå af den skriftlige aftale, jf. forslaget § 8.

Som noget nyt foreslås det, at kreditgiver skal oplyse om de årlige omkostninger i procent. Der henvises herved til almindelige bemærkninger pkt. 7 og til bemærkningerne nedenfor til nr. 3.

Oplysningerne skal dog ikke gives, hvis det samlede beløb, der skal betales i henhold til kreditaftalen, ikke overstiger 1.500 kr., jf. forslaget § 4. Bestemmelsen svarer for så vidt til kreditkøbslovens § 8, der dog kun finder anvendelse på kreditkøb, der ikke sker i henhold til en kontoaftale, ligesom beløbsgrænsen er 1.000 kr. Begrundelsen for reglen er, at det især for mindre erhvervsdrivende kan være byrdefuldt at give de nævnte oplysninger skriftligt. Det foreslås derfor, at bestemmelsen udvides til at gælde for alle kreditaftaler. Beløbsgrænsen foreslås endvidere forhøjet til 1.500 kr. som følge af prisudviklingen. Da direktivets regler om oplysningspligt omfatter alle kreditter over 200 ECU (ca. 1.600 kr.), kan beløbsgrænsen ikke forhøjes yderligere.

Ved postordresalg er det efter gældende ret tilstrækkeligt, at oplysningerne i kreditkøbslovens § 8 gives senest samtidig med sælgerens fremsendelse af varen til køberen, jf. bekendtgørelse nr. 14 af 14. januar 1987, § 2. Ifølge en erklæring til rådsprotokollen finder Ministerrådet og Kommissionen, at de i direktivets artikel 4 krævede oplysninger ved postordresalg kan trykkes på selve ordresedlen eller i postordrekataloget, i sidstnævnte tilfælde forudsat at forbrugers opmærksomhed henledes på oplysningerne ved en tydelig henvisning på ordresedlen.

Oplysningspligtens nærmere indhold fremgår af nr. 1-7.

Ifølge *nr. 1* skal forbrugeren have oplysning om *hovedstolen* på lånet. Ifølge kreditkøbslovens § 8, stk. 1, nr. 1, skal forbrugeren have oplysning om »kontantprisen«. Kontantprisen findes ved til hovedstolen at tillægge en eventuel udbetaling, jf. nr. 2. Da kontantprisen kan udfindes ved et simpelt regnestykke, og da